

Mislice — iskrice.

(Pregovori, prilike, pametnice. — Nabral in napisal *Ž. V. Suhorski.*)

Piše se tako in bere:
kdor nabira, ta nabere.

Odkar človeški rod živi,
v pregovorih rad govori.

To nam zgodba potrjuje:
v tem naš narod najbolj sluje.

Pri besedi pazi in glej:
malo reci, dosti povej!

Ves svet,
je 'z besed

(Pri stvarjenju rabil je Bog samo besede.)

Dobra vest —
prijatelj zvest

Kdor služi,
je v luži.

Pred mlel,
kot žel.

Na Višehrad
je malo vrat.
(K posebni sreči.)

Devet dolgov,
deset rogov.
(Hudih skrbij.)

Kar ljubi,
to snubi.

Ura vsaka tikataka!
naglo čas naprej koraka.

Vsaka reč o svojem času,
kakor zrelo žito v klasu.

Kdor pravi, je prijatelj moj,
lepo naj reče za menoj . . .
(Naj potrdi.)

Nekaj tvoje, nekaj moje,
tako stara pesem poje.

V tem smo bili zmerom prvi:
delavnost je v naši krvi.

(Slovanski.)

Najlepši dar nebes je vera,
njej nima svetna moč primera.

Delo, delo, ne kričanje,
to je naše sveto zvanje.

Ko lev, če treba, je junak,
ko belo jančko pa krotak.
(Slov. krvi.)

Od prostaka do prvaka,
narod hoče poštenjaka.

Kdor v Slovanstvo ne veruje,
on ni naš, krvi je tuje.

Najlepša nagrada je čin,
ki vest nam sladi in spomin.

Raje v beraški samoti,
nego v gosposki sramoti.

Dolžan, dolžan, na zdravem bolan,
vesel ne ponoči, vesel ne čez dan.

Kateregakolisibodi,
človeka — preneglo ne sodi.

Pravo sodi z visočine,
nikdar s strankarske nižine.

Od nizkih do visokih glav
pod kožo slednji je krvav.

Kar ni mogoče,
tega še Bog noče.

Čez mero napeto,
ni božje, ne sveto.

Veselje in zdravje
je prvo poglavje.

Misli z glavo, ne s petó,
boljše ti življenje bo. (Dalje.)